

[Tyrol.]

dagsorden, der er lagt frem her fra socialdemokratiets og andres side, lægger sådan set op til en fortsættelse af den linje med orientering i retning af det strafferetlige felt og dets inddragelse i arbejdskampene, og derfor kan vi selvfølgelig ikke stemme for dette forslag. Vi skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget fordømmer ethvert forsøg fra statsmagtens side på at gribe ind i en arbejdskamp og lade politiet knægte strejkende arbejdere, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Kurt Hansen (VS):

Lad os prøve at se på, hvad det er, der i realiteten har fremkaldt denne, man kunne nærmest fristes til at kalde det blodtørstige stemning hos de borgerlige partier, som tilfældet rent faktisk er.

Det, der er belæg for at fremføre fra denne talerstol og andre steder, er, at to medlemmer af BT-klubbens bestyrelse har taget kontakt med to arbejdsledere og meddelte dem, at man finder deres piratvirksomhed tvivlsom, og at man vil råde dem til at holde inde med den.

Det er det eneste, der har kunnet dokumenteres overhovedet. Der er ikke tale om, at man kan dokumentere forskellige strafferetlige handlinger begået af BT-klubben, overhovedet ikke. Det er de borgerlige partier, der forsøger på dette, fordi de vil have slaget arbejderne på Berlingske Tidende og have skabt precedens, når arbejdere i arbejdskampe på et senere tidspunkt skal forsvare deres løn, arbejdsforhold og beskæftigelse. Det er realiteten i det, hverken mere eller mindre.

Den aktionsform eller det skridt, som det vel er rigtigere at betegne det, har arbejderbevægelsen brugt flere gange. Det nævnte hr. Gert Petersen. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på, men jeg synes bare, det skal stå helt klart, at der ligger ikke noget principielt nyt i den fremgangsmåde, der her er anvendt. Det, der kan være en smule mærkeligt i de borgerlige partiers reaktion og for den sags skyld også i

socialdemokratiets reaktion, er, at man nu igennem de 86 dage, som hr. Glistrup talte om, har forsøgt udadtil at fremstille aktionen, som om det var en upopulær aktion, og at berlingske arbejdere ikke havde andre end sig end et par arbejdsløse typografer i øvrigt. Ja men hvorfor vil man så ikke ganske gratis have offentliggjort navnene på ytringsfrihedens helte? Hvorfor ikke? Her er et tilbud om, at de kan blive fremstillet ganske gratis, så det ville da være helt oplagt, hvis man tog imod det tilbud i stedet for at forsøge at hetze på den måde, man har gjort her.

Man har også udlagt det sådan, at det var arbejdsledernes koner og familie i det hele taget, der var truet. Jeg har ikke set noget som helst belæg for, at dette er rigtigt, men da jeg sad i arbejdsmarkedsudvalget i går, blev jeg ringet op og fik fortalt, at konen til en fra BT-klubbens ledelse var blevet truet på det groveste med, at der ville ske manden al landsens ulykker. Efter at jeg havde været i Radiotinget og diskuteret konflikten med hr. Otto Mørch, var der en dame, der ringede til mig og sagde, at hun havde lige taget tre nervepiller, og det hænger selvfølgelig sammen med de højreorienterede, reaktionære provokatører, der også under demonstrationerne har forsøgt at skabe konfrontationer mellem demonstranter og politi. Det er simpelt hen organiseret telefonterror, der her er tale om. Det synes jeg regeringen i deres forsøg og bestræbelser på at være så retfærdige, som de giver indtryk af, må have med i deres billede.

Der er ikke tale om, at der vil udvikle sig nogen form for voldeligt anarki, hvis man ikke greb til de metoder, der er nævnt i den af hr. Auken foreslåede dagsorden. Den dagsorden er en logisk og naturlig følge af den økonomiske politik, som regeringen står for. Den bygger på løntilbageholdenhed og forværede løn- og arbejdsbetingelser generelt, og den bygger på at give kæmpemæssige tilskud til virksomhederne, således at de kan lave nogle rationaliseringer og få folk ud i arbejdsløshed.

Derfor er denne dagsorden en ganske naturlig følge af den økonomiske politik, der er ført fra regeringens side. Det er blot mystisk, at det eneste, der efter sigende er blevet formuleret af socialdemokratiet i denne dagsorden, er: »idet tinget har noteret sig statsministerens oplysninger«. Det meste af det andet skulle være formuleret af fremskridtspartiet. Jeg siger bare til lykke med den nye alliancepartner.